

– Í teirra jagstran eftir tí bestu myndina ganga tey har tey vilja, og órógva heimafríðin hjá bygðafólkinum. Tað ber nóg illa at fara útum dyrnar uttan at verða avmyndaður

Mynd: Álvur Haraldsen

Jógvansson tók við fyrsta festinum í 2011.

– Tá gjørdi eg greitt, at vinnuligt seyðahald var tað eg ynskti, og visti eg tá, at um eg varð tvungin at halda fram eftir sama gamla leistinum, so mátti eg gevast aftur, sigur Jóhan Jógvansson.

Forkunnugt

Øllsum hava havt útlenskar gestir á vitjan í Føroyum vita tó, at tað eru fá ting í føroysku náttúruni, ið bergtekur útlendingar úr alheims stórbýum meira enn fýrbeinta, ullinta djórið, ið sæst ganga á fjøllum, á bønnum og enntá millum hús.

Tí kemur tað eisini meira enn so fyri, at iðinskapurin hjá ferðafólki at fáa ta bestu myndina av seyðum og náttúruni, órógvar arbeiðið hjá bóndanum í Dúvugørðum.

– Tað hendir av og á, at seyður kemur inn á bøin, og neyðugt er at reka hann út um bøgardin aftur. Um raksturinn tá kemur framvið ferðafólki, so er tað mangan, at tey renna fram um fylgið fyri at taka eina mynd, har tey fáa bæði meg, hundin og fylgið við. Tað ger tað so nógv verri at fáa seyðin har

man ætlar sær, tí tey standa í vegin, sigur Jóhan Jógvansson.

Seinastu dagarnar hefur eisini eitt nýtt fyrbrigdi víst seg í bygðini, ið bóndin tó leggur dent á er púra óvanligt, og sum hann vónar ikki endurtekur seg.

– Triggjar ferðir seinastu tveir dagarnar hava ferðafólk runnið eftir ónum og teirra lombum mitt í lembingini, í royndini at fáa eina betri mynd. Í tveimum førum hefur talan enntá verið um tvílembur. Slikt hava vit aldrin sæð áður, sigur Jóhan Jógvansson.

Jagstra góðu myndina

Sum í flest øllum øðrum lívsins viðurskiftum, so er tað tó ymiskt, hvussu fólk bera seg at, og Jóhan Jógvansson leggur eisini dent á, at tey flestu, ið vitja bygðina, duga at bera seg at og eru ikki til so stóran ampa fyri tey, ið búgva og virka í bygðini.

– Stóra fjøldin kemur, steðgar á parkeringsplássinum í bygðini, gongur ein lítlan túr oman til kirkjuna og nesið, og fara so avstað aftur. Tey gera ongan skaða hvørki so ella so, sigur Jóhan Jógvansson.

Men tað er ein ávisur bólkur av

ferðafólki, ið bóndin metir er serliga til ampa fyri bygðafólki.

– Man sær tað á teimum, tá tey koma, tí tað eru tey, ið hava størsta myndatólið og linsuna, ið eru tey, ið fara allastaðni. Í teirra jagstran eftir tí bestu myndina ganga tey har tey vilja, og órógva heimafríðin hjá bygðafólkinum. Tað ber nóg illa at fara út um dyrnar uttan at verða avmyndaður, sigur Jóhan Jógvansson.

Inn í túnið

Tað er nevnliga ikki bara í sínum dagliga yrki sum bóndi, at Jóhan Jógvansson hefur ampa av ferðafólki, ið ynskja júst tí røttu myndina.

– Vit búgva í norðastu húsini í bygðini, og er tað soleiðis, at ein vegur er niðan til okkara hús. Nógv koyra niðan her fyri at venda, men so eru tað eisini tey, ið koma til húsini, tí tey vita, at útsýnið yvir vatnið og út á hav er best har, greiðir Jóhan Jógvansson frá.

Vegurin uttan fyri húsini er almennur vegur, so tað er ikki nógv, ið Jóhan Jógvansson kann gera við tað, men ferðafólkini við myndatólunum lata sær ikki lynda

at standa á vegnum.

– Hóast vit hava ein rimagarð runt húsini, og eitt portur inn í túnið, so tykjast fólk ikki taka hædd fyri tí. Tey koma heilt inn í túnið hjá okkum, og man kann altíð vænta at mæta fremmandafólki í túninum. Mong teirra fara eisini allan vegin gjøgnum túnið einar 50-60 metrar. Alt fyri eina mynd, sigur Jóhan Jógvansson.

Vælumtókt summarhús

Nærhendis heiminum hjá Jóhan Jógvansson og familjuni standa, oman móti vatninum, eini lítil, gomul summarhús, ið flestu fólk ikki kendu fyri nøkrum árum síðan.

Eingin vegur er til húsini, men atkomurættur er lýstur yvir grundstykkið hjá Jóhan Jógvansson, soleiðis at eigararnir av summarhúsinum hava atgongd til húsið gjøgnum túnið hjá bóndanum.

Tað hefur virkað væl, tí eingin hefur víst serligan áhuga fyri húsini uttan eigararnir, men fyri nøkrum árum síðan broyttist alt, tá eitt myndafólk, ið Visit Faroe Islands hevði fingið til Føroya,

legði eina mynd út av húsini á Instagram-brúkaran hjá Visit Faroe Islands.

– Síðani hefur tað verið so, at allir fotografar absolutt mugu hava eina mynd av hesum húsini. Tað hefur spreitt seg sum ringar í vatninum, so fólk valfarta at sleppa oman til hesi húsini. Helmingurin gongur gjøgnum túnið hjá okkum, meðan hin helmingurin gongur framvið fjørðin, sigur Jóhan Jógvansson og leggur afturat.

Eru vælkomin

Hóast Jóhan Jógvansson mangan hefur funnist at ferðafólki í almenna rúminum, so hefur hann kortini ongar ætlanir at forða ferðafólki at koma til bygðina.

– Tað kann bara virka so ógvusligt, tá so nógv ferðafólk koma her, og ikki duga vanliga føroyskan sið. Men vit hava eina fina inntøku av ferðafólki. Vit varða eisini av gamla savninum í Dúvugørðum, har eini 4-5000 vitjandi vóru í fjør, vísir Jóhan Jógvansson á.

Trupulleikin er tó, at tey, ið lata nakað eftir sær í bygðini, er øgi-